Cytosolic Localization of Mouse Peroxisomal Protein/ Δ SKI Fused with Enhanced Green Fluorescent Protein into Chinese Hamster Ovary-K1 and P19 Cells

Maryam Ostadsharif, M.Sc.¹, Kamran Ghaedi, Ph.D.^{2,3*}, Mohammad Hossein Nasr Esfahani, Ph.D.^{2*}, Somayeh Tanhaie, M.Sc.2, Khadijeh Karbalaii, M.Sc.², Kazem Parivar, Ph.D.¹, Hossein Baharvand, Ph.D.^{2,4,5}

 Islamic Azad University (IAU), Science and Research Branch, Tehran, Iran
Cell and Molecular Biology Department, Royan Institute for Animal Biotechnology, ACECR, Isfahan, Iran
Biology Department, School of Sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran
Developmental Biology Department, University of Science and Culture, ACECR, Tehran, Iran
Stem Cells and Developmental Biology Department, Royan Institute for Stem Cell Biology and Technology, ACECR, Tehran, Iran

* Corresponding Addresses: P.O.Box: 19395-4644, Cell and Molecular Biology Department, Royan Institute for Animal Biotechnology, ACECR, Isfahan, Iran Emails:kamranghaedi @royaninstitute.org

mh.nasr-esfahani@royaninstitute.org

Received: 3/Aug/2008, Accepted: 28/Dec/2008

Abstract -

Objective: Amino acid alignment analysis of deduced amino acid residues revealed a tripeptide (SKI) at the carboxy terminus of peroxisomal protein cDNA. In order to see the importance of the above sorting signal, we have performed a site-directed mutagenesis to delete SKI tripeptide and its transfection into CHO-K1 and P19 cells.

Materials and Methods: In order to create the appropriate site-directed mutant, PCR was done with specific primers. Amplified PeP cDNAs either containing SKI or deleted ones were constructed downstream of EGFP cDNA under regulation of the cytomegalovirus (CMV) promoter in a pEGFP-C1 vector. Transfection of P19 and CHO cells was done with lipo-fectamine2000.

Results: Gradient PCR showed that the best annealing temperature was 71.6 °C. Transfection of plasmids containing chimera of EGFP-PEP cDNAs into the CHO-K1 and P19 cells showed several punctuate structures, presumably peroxisomes, while SKI deletion showed a cytosolic mislocalization of the EGFP pattern.

Conclusion: Taken together, these data strongly suggest that SKI, which is located at the C- terminus of the protein, is required for sorting this protein.

Keywords: Peroxisomal Protein, Peroxisome Targeting, Signal Peptide

Yakhteh Medical Journal, Vol 11, No 2, Summer 2009, Pages: 154-159 -

جہت گیری سیتوزولی پراکسیزومال پروتئین موشی فاقد تری پیتید SKI متصل به یروتئین سبز فلورسنت در سلولهای CHO-K1 و P19

مريم استادشريف .M.SC ، كامران قائدي .Ph.D * ۳ ، محمد حسين نصر اصفهاني .Ph.D *، سميه تنهايي .M.SC ، خديجه كربلايي .M.Sc، كاظم يربور .Ph.D ، حسين بهاروند .Ph.D ***

۱. دانشگاه آزاد اسلامی ، واحد علوم و تحقیقات تهران ، تهران، ایران

۲. پژوهشکده رویان، مرکز تحقیقات علوم سلولی جهاددانشگاهی، گروه زیست شناسی سلولی و مولکولی، اصفهان، ایران ۳. دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم، گروه زیست شیناسی، اصفهان، ایران ۴. دانشگاه علم و فرهنگ، گروه زیست تکوینی، تهران، ایران

۵ پژوهشکده رویان، مرکز تحقیقات علوم سلولی جهاددانشگاهی، گروه سلول های بنیادی و زیست شناسی تکوینی، تهران، ایران

* آدرس نویسندگان مسئول: ایران، اصفهان، صندوق پستی: ۴۶۴۴–۱۹۳۹، پژوهشکده رویان، مرکز تحقیقات علوم سلولی جهاددانشگاهی،

گروه زیست شناسی سلولی و مولکولی

پست الکترونیک: Emails:kamranghaedi@royaninstitute.org

mh.nasr-esfahani@royaninstitute.org

دریافت مقاله: ۸۷/۵/۱۳، پذیرش مقاله: ۸۷/۱۰/۸

مکیدہ

» هدف: آنالیز اسیدآمینهای ژن پراکسیزومال پروتئین نشان میدهد که در انتهای کربوکسیل در این سازه قلمرو SKI وجود دارد. به منظور یافتن اهمیت این بخش، از طریق ایجاد موتاسیون هدفدار تری پپتید SKI حذف گردید و در سلولهای CHO-K1 و P19 ترانس فکت گردید.

* مواد و روشها: به منظور ایجاد سازه جهش یافته مورد نظر PCR با استفاده از پرایمرهای مناسب صورت گرفت. موتانت حاصل در فرودست ژن EGFP تحت کنترل پروموتر CMV قرارداشت. پس از تعیین توالی باکمک لیپوفکتامین ۲۰۰۰ به درون سلول های CHO-K1 و P19 ترانس فکت گردید.

* **یافتهها:** گِرادیان دمایی PCR نشان میدهد که بهترین دمای اتصال، ۷۱/۶ درجه است. ترانس فکت نمودن EGFP-PeP الگوی سبز رنگ نقطه دار دارد، در حالی که سازه EGFP-PeP/ΔSKI پس از ترانس فکت نمودن الگوی يكنواخت سبز رنگ دارد.

* **نڌيجهگيري**: با توجه به نتايج به دست آمده مشخص ميشود که SKI در انتهاي کربوکسيل پروتئين براي ورود به پراکسيزوم لازم و ضروري است.

* كلىدواژگان: ييتيدنشانه، يراكسيزومال يروتئين، سيگنال هدف يابي

____ فصلنامه پزشکی یاخته، سال یازدهم، شماره ۲، تابستان ۸۸، صفحات: ۱۵۹–۱۵٤

مقدمه

پراکسیزومها اولین بار در سال ۱۹۵۴ کشف شدند و میکروبادی نام گرفتند، اماً در سال ۱۹۶۵ فعالیت پراکسیداسیونی میکروبادیها شناسایی شد و ساختار فوق پراکسیزوم نام گرفت (۱، ۲).

پراکسیزومها از جمله ارگانلهای سلولهای یوکاریوتیک میباشند که طیف وسیعی از عملکردها را بر عهده دارند (۳، ۴). فعالیتهای متابولیک پراکسیزوم شامل β- اکسیداسیون اسیدهای چرب با زنجیره بسیار طویل، تجزیه پراکسید هیدروژن، سنتز پلاسمالوژنها، ایزوپرنوئیدها، متابولیسم پورینها و پیریمیدینها، كاتابوليسم يلي آمين ها، D- آمينواسيدها و متانول مي باشد. اهميت نقش عملکردی پروکسیزومها در بیماریهای ژنتیکی از قبیل سندرم زلوگر مشخص می شود (۵، ۴).

بيوژنز پراکسيزوم يک فرايند پيچيده چند مرحلهای است که توسط گروهی از پروتئینها تحت عنوان پراکسین (Pexp) هدایت می شود (ژن پروتئین پراکسین PEX نامیده می شود) (۷). تاکنون حدود ۳۲ ژن PEX شناسایی شده است (۸). از آنجایی که پراکسیزوم فاقد هر گونه ماده ژنتیکی است، پروتئینهای آن توسط ژنهای هستهای کد

شده و برروی پلیریبوزومهای آزاد ترجمه می گردد؛ سپس به درون

پراکسیزومهایی که از قبل در سیتوزول وجود داشتهاند منتقل می گردد (۹). عمده پروتئینهای ماتریکس پراکسیزومی برای ورود نیازمند Peroxisomal Targeting Signal (PTS) می باشند (۱۰).

PTS1 در انتهای کربو کسیل و PTS2 در انتهای آمینی قرار دارد. این سیگنالها توسط گیرندههای خاص سیتوزولی شناسایی میشوند: Pex5p برای پروتئین حاوی PTS1 و Pex7p برای پروتئینهای دارای PTS2 به عنوان گیرنده عمل می کند (۱۱). PTS1 یک موتیف سه اسید آمینهای با ترادف توافق شده SKL (سرین– لیزین– لوسین) میباشد (۱۲)، در حالی که PTS2 یک ترادف نه اسید آمینهای در انتهای آمینی یا در بخش میانی پروتئین است. ترادف PTS2 به صورت زير است: L/A, Q/H, X5, L/V/I, R/K (۱۳).

در مورد انتقال پروتئینهای غشا در پراکسیزوم اطلاعات اندکی وجود دارد. این پروتئینها واجد سیگنالی به نام mPTS mPTS هستند. (Membrane Peroxisomal Targeting Signal) دارای مجموعهای از اسیدهای آمینه با بار مثبت می باشد که شباهت زیادی به ترادف های عرض گذر (Transmembrane) دارد (۱۴).

یکی از پروتئین های ماتریکس پراکسیزومی که در سال ۲۰۰۲ توسط فرر مارتینز و همکارانش کلون گردید، پروتئین پراکسیزومی به نام Peroxisomal Protein (PeP) مي باشد. از جمله خصوصيات این پروتئین، افزایش بیان در طی میوژنز و تمایز مغز جنین موش است (۱۴). آنالیز اسید آمینهای نشان از وجود چندین قلمرو در این پروتئین است: دو ناحیه هیدروفوبیک که یکی بین اسید آمینه ۱۲ (آلانین) تا اسید آمینه ۳۱ (پرولین) و دیگری بین اسید آمینه ۱۵۲(والين) تا ١٤٩(فنيل آلانين) وجود دارد. قلمرو فيبرونكتين تيپ ااا (Fibronectin Type III Domain) از اسید آمینه ۳۱–۱۳ و تری پیتید SKI است که به عنوان سیگنال پیتید در انتهای کربوکسیل پروتئین قرار داشته و شباهت به SKL دارد (۱۴). هدف از این مطالعه، بررسی اهمیت قلمرو تری پیتید SKI در انتقال این پروتئین به داخل پراکسیزوم میباشد به طوری که با حذف SKI و ساخت سازه موتاسیونی مورد نظر، جهت گیری داخل سلولی آن با ترانس فکت به درون سلول های P19 و CHO-K1 این سنجش انجام يذيرفت.

مواد و *ر*وشها

این پروژه در کمیته اخلاق پزشکی پژوهشکده رویان بررسی و عدم تعارض آن با مطالعات دیگر به تایید رسیده است.

ساخت موتانت **ΔSKI**

برای ساخت سازه مورد نظر از روش ایجاد موتاسیون هدفدار استفاده شد (۱۵). در این مطالعه از یک جفت پرایمر برای PCR یک مرحلهای مورد استفاده قرار گرفت. DNA الگو مورد استفاده PEP cDNA میباشد که در آزمایشگاه مولکولی پژوهشکده رویان، پایگاه تحقیقاتی اصفهان کلون گردید (۱۶). به منظور به دست آوردن دمای بهینه اتصال در انجام PCR از شرایط شیب دمایی (Gradient) مرحله اتصال ازمحدوده دمای ۷۱/۶ درجه سانتی گراد و ۵۹/۶ درجه سانتی گراد استفاده گردید.

دستورالعمل PCR مورد استفاده جهت تکثیر قطعه PEPcDNA/ΔSKI بر پایه دستگاه PEPcDNA/ΔSKI به شرح زیر بر پایه دستگاه Eppendorf Mastercycler Gradient به شرح زیر انجام گرفت: دمای واسرشت ۹۴ درجه سانتی گراد به مدت ۶۰ ثانیه (به استثنای مرحله اول که ۳ دقیقه می باشد)، دمای اتصال ۶۵ درجه سانتی گراد با زمان ۶۰ ثانیه ودمای تکثیر ۷۲ درجه سانتی گراد ۱۲۰ ثانیه در طی ۳۵ دور بود. در پایان، واکنش پس از دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه خاتمه یافت.

مواد مورد نیاز جهت PCR شامل PEP cDNA به عنوان الگو با غلظت ۵۰ نانو گرم در میکرولیتر، 10X PCR Buffer به میزان ۲/۵ میکرولیتر، ۵ پیکومولار از هر پرایمر:

Forward: 5<u>ATTAGA</u>TCTCCCCAGGGCCGTGCGCC 3[′] با دمای ۷/۷۴ درجه سانتی گراد: Tm و جایگاه *Bgl*II در انتهای '5 پرایمر؛ پرایمر Reverse:

با دمای ۷۲/۸ درجه سانتی گراد: Tm و جایگاه SalI در انتهای '5 با دمای ۷۲/۸ درجه سانتی گراد: Tm و جایگاه SalI در انتهای '5 پرایمر)، ۷۲/۸ به میزان ۱۰ نانو مولار، Pfu DNA polymerase میکرولیتر به اندازه ۲/۵ واحد، مابقی واکنش OLH تا به حجم ۲۵ میکرولیتر اضافه گردید. محصولات PCR بر روی ژل آگارز ۱ درصد الکتروفورز شدند.

ساخت پلاسمید بیانی حامل EGFP-PeP/۵SKI

محصول PCR پس از تخلیص از ژل توسط کیت Gel Extraction (QIAGEN) مورد هضم توسط آنزیمهای (Fermentas) *Bg*/II (Fermentas) قرار گرفت. همچنین و کتور EGFP-C1 نیز توسط دو آنزیم محدودالاثر فوقالذکر برش یافت؛ آنگاه الحاق قطعه PeP/ASKI به درون پلاسمید نوترکیب توسط TaKaRa ligation kit صورت پذیرفت. پلاسمید نوترکیب حاصل به درون باکتریهای TOP¹⁰ به درون پلاسمید نوترکیب روش شوک حرارتی وارد شدند. از بین کلونیهای رشد کرده بر روی محیط کشت 2YT حاوی کانامایسین ۳۰ میکرو گرم در هر میلی لیتر چند کلونی جهت بررسیهای بیشتر انتخاب گردیده و پس از اطمینان از وجود پلاسمید نوترکیب در داخل آنها جهت تعیین توالی به کمپانی Bioneer (کره جنوبی) ارسال گردیدند.

تعيين توالي DNA

برای تعیین توالی پلاسمید نوترکیب وارد شده به کلونیهای باکتریایی از دو پرایمر (۱۶) F EGFP-C1 و (۱۶) R EGFP-C1 استفاده گردید.

طراحي پرايمر

طراحی پرایمر با توجه به توالیهای (NM-027402) EGFP-C1 (Clontech, catalog #6084-1) پلاسمید (GenBank) پلاسمید (Oligo 6.2⁶) انجام شد. پرایمرهای GenBank و با استفاده از نرمافزار Bioneer با واسطه شرکت تکاپوزیست خریداری شد.

کشت سلولی و ترانسفکت نمودن آنها

رده سلولی CHO از پژوهشکده رویان تهران تهیه گردید. سلول های CHO در محیط کشت (Sigma) Ham'sF12 حاوی FCS (Gibco) در انکوباتور با ۵ درصد CO و دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و رطوبت ۹۵ درصد کشت داده شد. پس از مفروش شدن کف فلاسک، سلولها به کمک ترییسین حاوی (EDTA (Gibco) از کف دیش جدا شده و پس از شمارش سلولی، تعداد ۱۵۰۰۰ سلول در هر خانه دیش های ۲۴ خانه که از قبل لامل گذاری (لامل ۲۴×۲۴ میلیمتر) شده بودند، کشت داده شد. پس از اینکه سلولها ۶۰–۵۰ درصد کف دیش را پر كردند، سپس بر اساس دستورالعمل (Inv) Lipofectamine 2000itrogen پلاسمید مورد نظر به درون سلولها ترانس فکت گردید. ۴۸ ساعت پس از ترانس فکت نمودن، به منظور بررسی بیان ژن در سلول های ترانس فكت شده، اين سلول ها با محلول پارافر مالدئيد ۴ درصد (Sigma) تثبیت و جهت ردیابی مارکر پراکسیزومی کاتالاز در سلولهای مذكور، ايمنوسيتوشيمي با آنتي بادي اوليه ۳۰۰: ۱ (abcam Rabbit Amersham Texas) ۱: ۴۰۰ و آنتی بادی ثانویه ۲۰۰ : ۱ (Anti Catalase Red) انجام شد. نتايج با استفاده از ميكروسكوپ فلورسنت Olympus BX5 مشاهده شد.

برای کشت سلولهای P19 همه مراحل مانند سلولهای CHO بود اما ترکیب محیط کشت این سلولها به صورت زیربود: (Gibco) DMEM حاوی ۱۰درصد ES-FCS سلولها در انکوباتور با ۵درصد CO₂ و دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و رطوبت ۹۵ درصد کشت داده شدند.

استادشريف و همكاران

يافتهها

تکثیر ژن هدف

با توجه به شکل PEP cDNA که در پایین دست ژن EGFP قرار دارد، برای طراحی پرایمر، ابتدا و انتهای ژن مد نظر قرار گرفته شد.

شکل ۱: شکل شمانیک مربوط به پلاسمید EGFP-C1 که تحت کنترل پروموتر CMV است. در بین جایگاه آنزیمی Bg/II و CDNA. مربوط به PEP قرار گرفته است. این پلاسمید دارای ژن مقاومت به کانامایسین و نئومایسین است.

برای طراحی پرایمر Reverse حذف تری پپتید SKI لحاظ گردید. بر اساس PCR انجام شده بر پایه شیب دمایی از دمای اتصال ۵۹/۶-۷۱/۶ درجه سانتی گراد بهترین دمای اتصال جهت انجام ۷۱/۶ PCR درجه سانتی گراد بر آورد شد. اما پس از انتخاب دمای اتصال ۶۵ درجه سانتی گراد، تکثیر قطعه مورد نظر صورت پذیرفت. طول محصول ایجاد شده ۶۴۰ جفت باز بوده که پس از تخلیص

از ژل محصول مورد نظر و پلاسمید EGFP-C1 به طور جداگانه توسط آنزیمهای محدود کننده *Bgl*II و *Sall مو*رد هضم آنزیمی قرار گرفتند. پس از ترانس فورماسیون باکتری از میان حدود ۲۰-۶۰ کلونی ایجاد شده، ۲۰ کلونی جهت تأیید وجود پلاسمید نوترکیب مورد آزمایش PCR قرار گرفت. از میان دو کلونی باکتریایی حاوی پلاسمید نوترکیب جهت استخراج پلاسمید انتخاب و پلاسمیدهای نوترکیب برای تعیین توالی ارسال گردیدند که صحت ساخت سازههای پلاسمیدی تأیید گردد.

ترانسفکت نمودن برای پلاسمیدهای EGFP-C1/EGFP-PEP و EGFP C1/EGFP-PEPΔSKI به درون سلولهای P19 و CHO-K1

نتایج حاصل از ترانس فکت نمودن EGFP-C1 به درون سلول های P19 و CHO-K1 نشان دهنده الگوی سبز رنگ سیتوپلاسمی یکنواختی در سلولهای ترانس فکت شده بود (شکل A: A، D) به دنبال ترانس فکت نمودن سلولهای P19 و CHO توسط پلاسمید IEGFP-PeP الگوی سبز رنگ نقطهدار مربوط به انتقال پروتئین به داخل اندامکهای پراکسیزوم مشاهده گردید (شکل Tb: B) (۱۶). انتقال این پروتئین به داخل اندامک پراکسیزوم از طریق رنگ آمیزی اختصاصی در سلولهای CHO-K1 با استفاده از آنتی بادی آنتی –کاتالاز تأیید گردید (شکل Tb). هنگامی که سازه پلاسمیدی -EGFP C1/EGFP به درون سلولهای P19 و CHO ترانس فکت گردید، الگوی سیتوپلاسمی مشابه EGFP-C1 دیده شد.

زیرا هیبرید حاصل در بخش کربو کسیل دارای ساختمان PeP فاقد تری پپتید انتهایی SKI میباشد (شکل F، C :۲۵).

شکل۲: ترانسفکت نمودن موقتی EGFP C1/EGFP-PEP۵SKI و EGFP C1/EGFP-PEP۵SKI در سلولهای CHO-K1 و P19 .

a: الگوی سبز رنگ یکنواخت ناشی از ترانسفکت نمودن EGFP-C1 در سلولهای (A) CHO وسلولهای (D) P19 می باشد. پروتئین هیبرید EGFP و PeP به دلیل داشتن تریپیتید SKI الگوی نقطهای سبز رنگ در سلولهای (B) CHO و سلولهای (E) P19 از خود نشان میدهد. این نقاط سبز بیانگر وجود پراکسیزوم است. سازه PeP/ASKI به دلیل حذف تریپیتید SKI از انتها الگوی سیتوپلاسمی یکنواخت نشان میدهد (C, F).

ظ: رَنْكَأْمِيزَى المُونوسيتوشّيمى سلولهاى CHO-K1 ترانسٌفْكَتْ شده توسط آنتىكاتالاز. EGFP-PeP ترانس فكتّ شدّه به صُورت دانههاى سبز رنگ ديده مىشود در حالى كه در همان زمينه پس از رنگآميزى با آنتىكاتالاز دانههاى قرمز رنگ ديده مىشود. پس از merge نمودن، دانههاى زرد رنگ در سلولهاى CHO-K1 ديده مىشود. تمام تصاوير با كمك ميكروسكوپ فلورسنت گرفته شده است. مقياس معادل ۲۰ ميكرومتر است.

در میان سلولهای پستانداران، سلولهای P19 از جمله سلولهای تراتو کارسینوما میباشد که در حضور رتینوئیک اسید به نورون تمایز مییابند. این سلولها به راحتی ترانس فکت شده و پس از گرفتن رده سلولی پایدار، میتوان به مطالعه بیان ژن مورد نظر در زمان تمایز نورونی پرداخت. هم چنین به عنوان یک مدل سلولی مناسب جهت بررسی روتئینهای نورونی اولیه و بالغ در نظر گرفته میشوند (۱۷). سلولهای CHO نیز به دلیل رشد آسان و سریع و ژنوتیپ هیپودیپلوئیدی که دارند به عنوان سلولهای مدل کاربرد وسیعی دارند (۱۸). بنابراین در این مطالعه با کمک تکنیک ایجاد موتاسیون هدفدار اثر حذف تری پیتید IKI از انتهای پراکسیزومال پروتئین موشی در دورده سلولی ذکر شده مورد بررسی قرار گرفت. ایجاد موتاسیون هدفدار اثر حذف تکنیکهای مهم در مطالعه بیان ژن و اهمیت قلمروهای مختلف در ساختمان پروتئین است.

یکی از پروتئینهای تازه شناخته شده پراکسیزومی، پراکسیزومال پروتئین میباشد که تنها یک گزارش در مورد کلونینگ cDNA آن در موش وجود دارد (۱۴).

ساختار اصلی پراکسیزومال پروتئین موشی حاوی ۲۰۹ اسید آمینه می باشد که انتهای کربو کسیل آن دارای تری پیتید SKI بوده و مشابه SKL است. SKL از ترادفهای توافق شده برای PTS1 محسوب می شود. PTS1 یکی از دو سیگنال شناخته شده لازم برای انتقال پروتئین های ماتریکس پراکسیزومی دخالت داشته و در طی تکامل سیگنال در هدفیابی پراکسیزومی دخالت داشته و در طی تکامل حفاظت شده است، اما آزمایشات مختلف نشان می دهد که امکان جایگزینی اسید آمینه لوسین با ایزولوسین در محل سومین اسید آمینه برای برخی از آنزیم ها در *SKI به عنو*ان سیگنال هدفیابی پراکسیزومی برای برخی از آنزیم ها در *EGFP-PeP/ΔSKI گز*ارش شده است (۲۰). به منظور بررسی اهمیت وجود تری پیتید SKI در انتهای پروتئین شیمر، هدفیابی درون سلولی پروتئین هیبرید حاصله مورد بررسی

7. Fransen M, Vastiau I, Brees C, Brys V, Mannaerts GP, Van Veldhoven PP. Analysis of human Pex19p's domain structure by pentapeptide scanning mutagenesis. J Mol Biol. 2005; 346: 1275-1286.

8. Vizeacoumar FJ, Torres-Guzman JC, Bouard D, Aitchison JD, Rachubinski RA. Pex30p, Pex31p, and Pex32p form a family of peroxisomal integral membrane proteins regulating peroxisome size and number in Saccharomyces cerevisiae. Mol Biol Cell. 2004; 15: 665- 677.

9. Lazarow PB, Fujiki Y. Biogenesis of peroxisomes. Annu Rev Cell Biol. 1985; 1: 489-530.

10. Kashiwayama Y, Asahina K, Shibata H, Morita M, Muntau AC, Roscher AA, et al. Role of Pex19p in the targeting of PMP70 to peroxisome. Biochim Biophys Acta. 2005; 1746: 116-128.

11. Schell-Steven A, Stein K, Amoros M, Landgraf C, Volkmer-Engert R, Rottensteiner H, et al. Identification of a novel, intraperoxisomal pex14-binding site in pex13: association of pex13 with the docking complex is essential for peroxisomal matrix protein import. Mol Biol Cell. 2005; 25(8): 3007-3018.

12. Saleem RA, Smith JJ, and Aitchison JD. Proteom-

قرارگرفت. ایجاد پروتئین هیبرید بین پروتئین مورد مطالعه و پروتئین نشاندار یکی از راههای مناسب جهت ردیابی درون سلولی پروتئین مورد مطالعه است. از نمونه پروتئین های نشاندار می توان به EGFP اشاره کرد. EGFP پس از ورود به درون سلول پس از تابش نور UV به رنگ سبز دیده می شود. ذکر این نکته ضروری به نظر می رسد که اتصال نامناسب EGFP مي تواند با يوشاندن سيكنال هدف يابي موجب انتقال نابهجای پروتئینهای درون سلولی شود (۲۱). از آن جا که پروتئین هيبريد EGFP-PeP در يايانه كربوكسيل خود حاوى ترىپيتيد SKI است در اندامک پراکسیزوم جایگیری می شود (۱۴، ۱۶) می توان نتيجه گرفت که اضافه نمودن EGFP به پايانه آمينی پروتئين PeP تاثیری بر هدفیابی داخل پروکسیزومی این پروتئین ندارد. بنابراین به منظور بررسی اهمیت وجود تری پیتید SKI پروتئین EGFP cDNA در بالادست سازه PeP cDNA/۵SKI ساخته شد تا هدف یابی درون سلولی پروتئین آن مورد بررسی قرارگیرد. پس از ترانسفکت نمودن موقتي سازه فوق در سلولهاي P19 و CHO در سيتويلاسم سلولهاي ترانس فکت شده، رنگ یکنواخت سبز مشاهده گردید که حالتی مشابه با ترانس فکشن موقتی سازه EGFP داشته است.

نتيجه گيرى

به این ترتیب آشکار گردید که وجود تری پیتید SKI در ورود پراکسیزومال پروتئین موشی لازم و ضروری است.

تقدیر و تشکر

بخش عمده هزینههای انجام این پروژه از طرح مصوب پژوهشکده رویان به شماره۲–۱۴۸ و بخشی از هزینههای انجام این پروژه نیز از طرح مصوب دانشگاه اصفهان با عنوان "کلونینگ و ارزیابی عملکرد ساختار CDNA ژن پروتئین پراکسیزومی موش" به شماره ۸۵۱۰۱۷ به تاریخ ۸۵/۱۰/۱۷ تامین گردید.

References

1. Suzuki Y, Shimozawa N, Imamura A, Fukuda S, Zhang Z, Orii T, et al. Clinical, biochemical and genetic aspects and neuronal migration in peroxisome biogenesis disorders. J Inherit Metab Dis. 2001; 24: 151-165.

2. Singh I, Carillo O, Namboodiri A. Isolation and biochemical characterization of peroxisomes from cultured Rat glial cells. Neurochem Res. 2000; 25(2): 197-203.

3. Wanders RJA, Waterham HR. Biochemistry of mammalian peroxisomes revisited. Annu Rev Biochem. 2006; 75: 295-332.

4. Hayashi M, Nishimura M. Entering a new era of research on plant peroxisomes. Curr Opin Plant Biol. 2003; 6: 577-582.

5. Furuki S ,Tamura S ,Matsumoto N ,Miyata N, Moser A, Moser HW, et al. Mutations in the peroxin Pex26p responsible for peroxisome biogenesis disorders of complementation group 8 impair its stability, peroxisomal localization, and interaction with Pex1p-Pex6p complex. J Biol Chem. 2006; 281(3): 1317-1323.

6. Sheikh FG, Pahan K, Khan M, Barbosa E, Singh I. Abnormality in catalase import into peroxisomes leads to severe neurological disorder. Proc Natl Acad Sci USA. 1998; 95: 2961-2966. ics of the peroxisome. Biochim Biophys Acta. 2006; 1763(12): 1541-1551.

13. Swinkels BW, Gould SJ, Bodnar AG, Rachubinski RA, Subramani S. A novel, cleavable peroxisomal targeting signal at the aminoterminus of the rat 3-ketoacyl-CoA thiolase. EMBO J. 1991; 10: 3255-3262.

14. Ferrer-Martinez A, Ruiz-Lozano P, Chien KR. Mouse PeP: A novel peroxisomal protein linked to myoblast differentiation and development. Dev Dyn. 2002; 224: 154-167.

15. Mcpherson, MJ, Moller, SG. PCR mutagenesis. 1st ed. New York:BIOS Scientific Publishers Limited; 2001; 143-180.

16. Tanhaie S, Ghaedi K, Karbalaii K, Razavi S, Ostadsharif M, Nazari-Jahantigh M, et al. Mouse PEP cDNA cloning and characterization of its intraclleular localization. Yakheth. 2009; 11(42): 190-197.

17. Aronov A, Aranda G, Behar L, Ginzburg I. Axonal Tau

mRNA localization coincides with Tau Protein in living neuronal cells and depends on axonal targeting signal. Neurosci. 2001; 21(17): 6577-6587.

18. Ghaedi K, Fujiki Y. Isolation and characterization of novel phenotype CHO cell mutants defective in peroxisome assembly, using ICR191 as a potent mutagenic agent. 2008; 26: 684-691.

19. Elgersma Y, Vos A, van den Berg M, van Roermund CWT, van der Sluijs P, Distel B, et al. Analysis of the carboxyl-terminal peroxisomal targeting signal 1 in a homologous context in Saccharomyces cerevisiae. J Biol Chem. 1996; 271: 26375-26382.

20. Grant DF, Storms DH, Hammock BD. Molecular cloning and expression of murine liver soluble epoxide hydrolase. J Biol Chem. 1993; 268: 17628-17633.

21. Jones JM, Morrell JC, Gould SJ. Multiple distinct targeting signals in integral peroxisomal membrane proteins. J Cell Biol. 2001; 153(6): 1141-1150.